

G E M M Æ.

201

à ferarum insultibus tutas præstare. Pan Pastorum Deus non tantùm ἀγομελὲς
Caprarum Curator, sed & θρηνητὴρ Venator vocatur Orpheo: Et Homero teste,

Πολλάκι δ' ἀγινόμεντα διέδραμεν ὄρεα μακρὰ
 Πολλάκι δ' ἐν κημοῖσι δὴλασε θήρας ἐναΐων.

*Sæpe capris frequentes percurrit montes longos
 Sæpe in colles digreditur feras mactans.*

Hæc si Pan, quid mirum si idem fecerint ejus Affleclæ? Adeonè insolitum est,
 eundem Artificem diversas artes callere, diversisque temporibus exercere?
 Audi de hoc ipso nostro Adonide Theocritum Idyll. 1.

Ὀραῖος γ' αἰ ὄδωνος ἐπέει καὶ μάλα νομέυει,
 Καὶ πτώκας βάλλει, καὶ θήρια τ' ἄλλα διακεί.
*Formosus etiam Adonis & Oves pascit,
 Et Lepores figit, & feras alias insedatur.*

Hoc equidem fieri potest, inquit ARCHÆOPHILUS, sed prius, ut u-
 nus scil. duos Patres habeat, fieri non potest. Quidni? respondit DULO-
 DORUS, si unus naturalis alter adoptivus, unus corporalis alter spiritualis sit,
 quanquam ad propositum eas argutias adferre necesse non sit. Uti enim duo
 Adonides Patres memorantur, ita & duo Adonides fuere, Assyrius scil. & Cy-
 prius, licet uni vulgò tribuantur omnia, quæ de eo feruntur. Non meum id af-
 fertum est, sed Cœlii Rhodigini L. XXIX. c. 18. Assyrius scilicet antiquissimus
 fuit, Cyprius autem Assyrio recentior: Indeque constat, Cyprium reverâ ad
 Assyrium confectum esse, idque ambitione Græcorum, qui & reliqua ferè Deo-
 rum suorum portenta vel inde, vel ex Ægypto petierunt. Id factu eò facilius
 fuit, quò certius constat, ejusmodi fabulas non semper in historia radicari, sed
 ut plurimum mystico sensu debere intelligi.

An idem etiam in Adonide? regessit ARCHÆOPHILUS. Utique, re-
 spondit DULODORUS. Hunc enim Solem interpretatur Macrobius in
 Saturn. *Perfectos fructus*, Eusebius III. Præp. Evangel. *Alii suavitatem*, inde-
 que ajunt Myrrha filium factum, quia odor Myrrhae suavis est, ideoque & Veneri
 amatum, quod hoc pigmenti genus sit valde fervidum. Amores Veneris, in-
 quit ARCHÆOPHILUS, hic ad oculum patent, & age! si quid ad eos ha-
 bes, ne dubita adjicere. Color Poëticus hos commendat, respondit DULO-
 DORUS, & unde hunc petam, si non ab Amoris Magistro, qui L. X. Fab. 10. Met.
 ut totam rei seriem, ita & de amore, venustissimè:

*Jam placet & Veneri, Matrisque ulciscitur ignes.
 Namque pharetratus dum dat puer oscula matri,
 Inscius adstanti distrinxit arundine pectus.
 Læsa manu natum Dea reppulit. Alitius actum
 Vulnus erat specie, primoque sefellat ipsam.
 Capta Viri formâ non jam Cytherèia curat
 Litora: non alto repetit Paphon æquore cinctam,
 Piscosamque Cnidon, gravidamque Amathunta metallis.
 Abstinet & Cælo. Cælo præfertur Adonis.
 Hunc tenet, huic comes est. Assuetaque semper in umbra
 Indulgere sibi, formamque augere colendo,
 Per juga, per sylvas, damosaque saxa vagatur,
 Nuda genu, vestem ritu succincta Dianæ;
 Hortaturque Canes. &c.*

Canem vides & in Gemma: Vides & Cupidinem, non qualis Venerem sauciavit,
 sed qualis post victoriam exultavit. Qui antea arcu & pharetrâ, is nunc Vena-
 bulo

Cc

teri nihil dubitem,
 eò in Gemma cer-

m non eum habi-
 iò recens fluvium

im alliciunt

DIS

e elevati. Tur-
 tudine meretur,
 entibus iteratur,
 ILUS. Fabula
 tenus in Gemma
 benter audirem.
 ecundum Lyco-
 astor fuit secun-

d quod & exitus
 DULODORUS,
 m pascere, sed &
 à fera-